

[Holger Eriksen.]

tofamilieshuse, ikke betyder lige så meget og har krav på det samme som dem, der bor i enfamilieshuse. Man kan også rejse det spørgsmål, om det er mere værdifuldt at sørge for en ramme om hjemmet for dem, der bor i enfamilieshus, end for dem, der bor i tofamilieshus, og akkurat det samme kan man jo for så vidt sige om dem, der bor i andelsboligforeninger. Hvorfor skal de stilles ringere end de andre?

Det er rigtigt, at samfundet har været interesseret i, at der bliver bygget, og denne interesse gav sig udslag i fritagelse for bygningskat, en fritagelse, der er opretholdt, og den giver sig også udslag i lån, der i indtil 20 år skulle slippe med en forholdsvis ringe ydelse. Det sidste har man ændret og som nævnt i særlig grad som følge af de krav, de partier, de ærede forslagsstillere repræsenterer, har fremsat. Men der har aldrig nogen sinde været tale om, at der skulle gives almindelige skattemæssige begunstigelser til dem, der havde enfamilieshusene. Man siger, at den, der køber et enfamilieshus, pålægger sig selv en tvangsopsparing i form af afdrag på prioriteterne, og det er rigtigt; men gælder det samme ikke for den, der bor i en andelsboligforening? Ja, gælder det i virkeligheden ikke også for lejeren i en udlejningsejendom, blot med den ændring, at han tvangsopsparer ikke til fordel for sig selv, men til fordel for ejeren?

Jeg kan heller ikke se, at der samfundsmæssigt er nogen forskel på den, der anbringer 20 000 kr. i et hus, og den, der lader samme beløb stå i en bank eller en sparekasse. I det første tilfælde finder den direkte investering sted, i det andet anvender sparekassen pengene til byggelån eller til indkøb af obligationer, som nødvendigvis må sælges for at holde byggeriet i gang. Der er bare den forskel, at for den førstnævnte bliver renteaftakningen skattefri og mere til, medens den sidstnævnte må betale skat af hver øre, pengene giver i rente. Derfor tror jeg ærlig talt ikke, at den slags fremmer opsparingen. Jeg har den største sympati for ejere af enfamilieshuse — jeg ville personlig være ulykkelig over at skulle bo på anden måde — men det er uretfærdigt, at de, der ikke har råd til at bo i et sådant hus, gennem deres skatter

skal yde bidrag til de fordele, som enfamilieshusejeren får. Man må nu engang indstille sig på, at også lejere er en slags mennesker og har krav på skattemæssigt at blive behandlet på samme måde som dem, der tilfældigvis er ejere af et hus.

På samme måde som den højtærede finansminister er jeg glad over, at forslaget er blevet fremsat. Det er jeg af forskellige grunde. Først og fremmest tør man vel regne med, at i udvalget vil de ærede medlemmer fra de to forslagsstillende partier, der i ligningsrådet har stemt for de 4 pct., få sæde og derfor blive nødt til at forklare, hvorfor de er gået ind for disse 4 pct., hvilket de sikkert har udmærket begrundelse for. For det andet håber jeg, at der i udvalget vil blive lejlighed til virkelig at få dokumenteret, hvor langt bedre ejere af enfamilieshuse skattemæssigt er stillet end lejere og dem, der bor i andelsboligforeninger, og for det tredje håber jeg ligesom den højtærede finansminister, at det resultat, man måtte komme til, vil blive en mere fornuftig ordening. Jeg kan ikke dér sige andet, end at jeg har uhyre stor sympati for den ordening, der var foreslået af skattekommissionen i sin tid, som dels er let og overskuelig, og som dels i langt højere grad end den nuværende ordening skaber retfærdighed på dette område.

Carsten Raft: Jeg vil først sige til det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at der er vist ingen, der kritiserer de medlemmer af ligningsrådet, der har taget denne beslutning. De har taget den i overensstemmelse med loven og ment at følge loven så godt som muligt. Der er ingen, der betvivler deres ærlige og redelige vilje, men der er påvist en urimelighed i udviklingen, idet titusinder af mennesker på grund af bevægelser, som de intet har med at gøre, og som ligger ganske uden for deres område, kommer til at betale en væsentlig større skat. Derfor er det rimeligt, at spørgsmålet tages op til behandling, og det er gjort ved dette forslag.

Nu kan man altid drage forskellige sammenligninger, men jeg tænker på de folk, jeg især har med at gøre. Det er folk, der i ganske særlig grad bliver forfulgt af prisfordyrelser. Tænk på amtsskatterne, der efterhånden har antaget et ganske kolossalt